

og vore Salgspriser umuliggjorde Forretning efter de hittidige Linier. Man kunde da lukke Valutacentralen og erstatte Systemet med en fornuftig *Rationering* paa en Række Omraader og skiftende Indførsel efter vor Betalingsmulighed. Der kunde gennem Brancheforeningerne indrettes en *Varefordeling*, ligesom Grosserer-Societetet og Industriraadét magtede det under Verdenskrigen. Og man kunde gaa over til et *bevægeligt Vekselkurssystem*, saaledes at Vekselkursen sattes i Forhold til vor Indtjeningsmulighed udefra. Der vilde herigennem kunne lægges den fornødne Bræmseklovs paa Indførselen paa de Tidspunkter, hvor man maatte ønske at bremse denne paa Grund af manglende Midler, idet man hævede Vekselkursen og paa ganske naturlig Maade i Forbindelse med de to andre Fremgangsmaader opnaaede at sætte Tøring efter Næring. — Kunde Rigsdagens Flertal ikke gaa ind paa disse Betragtninger, vilde Bondepartiet stemme imod Lovforslaget.

Oluf Pedersen (D. R.) erkendte, at Suspensionen af Guldmonntfoden maatte opretholdes, indgaaede Forpligtelser overholdes og en neutral Handelspolitik gennemføres. Men i handelspolitisk Henseende ansaa han ikke den foreslaaede Importregulering for nødvendig, i valutamæssig Henseende var Reguleringen skadelig, og det værste var de saakaldte beskæftigelsesmæssige Hensyn, der klart belystes af den Omstændighed, at jo mere man overførte til Frilisten, des mindre blev Arbejdsløsheden. Hvis Loven skulde administreres af en handelskyndig Minister, vilde næsten alt komme paa Friliste og Lovens Skadelighed formindskes i Forhold dertil. Men med den Indstilling, Ministeren havde givet Udtryk i sin Forelæggelsestale, maatte Taleren finde Loven ganske uforsvarlig, og han anbefalede at stemme imod.

Aksel Larsen (D. K.) mente, at man ikke i Tider som disse kunde klare sig uden at have et Organ til at regulere Danmarks Samhandel med Udlandet, men Valutaloven og den dermed i Forbindelse staaende Valutacentral var formentlig ikke det eneste Middel, hvormed denne Regulering kunde foretages. Kommunisternes Skepsis over for Loven var ikke mindst begrundet i den Maade, hvorpaa den var blevet administreret. Valutaloven var først blevet brugt til at manipulere med Kronekursen, og medens Loven kun i ringe Grad var benyttet til at skabe Beskæftigelse herhjemme, virkede Valutacentralsystemet i Praksis til i usandsynlig Grad at sætte Prisniveauet i Vejret, og Forslag fra kommunistisk Side om at supplere Valutalovgivningen med en effektiv og skarp Priskontrol var Gang paa Gang blevet afvist. Naar man da ikke kunde klare sig uden Valutaloven eller et lignende System, men Loven ikke bød Befolkningen noget Værn mod at blive